

Zagreb, 15. rujna 2017.

PRIOPĆENJE

Ako su HOS-ovci agresori, jesu li četnici i JNA osloboditelji

Pripadnike HOS-a je grubo, lažno i podlo oklevetao prof. Žarko Puhovski nazvavši nas agresorima u vlastitoj zemlji.

Gostujući na N1 televiziji u četvrtak 14. rujna prof. Puhovski je izjavio:

"Oni (HOS) dugo nisu bili dio službene vojske, to treba jasno reći, a to se nitko ne usudi reći – HOS-ovci nisu bili branitelji nego agresori. Oni su se borili po svom programu za Hrvatsku do Zemuna.

Po međunarodnom pravu to je agresija na tuđi teritorij. Oni su bili i unutarnji agresori jer su se pozivali na Pavelića koji je klao manjine. Oni po programu nisu bili branitelji. Stvar je bila jednostavna. Ministarstvo uprave je trebalo delegalizirati taj pozdrav."

Papir trpi sve pa je javnost profesora Puhovskog podsjetila što je o pripadnicima HOS-a govorio pet godina ranije. U kolovozu 2012., nakon proslave 'Oluje' Puhovski je rekao:

"U svim pričama koje sam čuo nema nijedne koja govori o ratnim zločinima koje su počinile postrojbe HOS-a. A nema dvojbe da su sudjelovali u borbama. Za mene su oni 'good guys'," kazao je tada Puhovski.

Nećemo ovdje otvarati temu o karakteru Žarka Puhovskog, njegovom svjedočenju protiv hrvatskih studenata 1972, ili činjenici da ga je Haag, na suđenju Gotovini i Markaču, proglasio lažnim svjedokom.

Ovaj put zanimaju nas samo laži i uvrede koje je izgovorio na račun HOS-a.

Ako prof. Puhovski nije postojan, ako ne drži do vlastite riječi i stava, a trebao bi kao sveučilišni profesor, mi HOS-ovci smo jasni i postojani. Imali smo isti cilj i isti stav i 1991. i 95. i danas 2017. godine.

Zanima nas slobodna, suverena i samostalna Hrvatska, obranjena i oslobođena u Domovinskom ratu. Nikakve ideologije uvezene s Istoka ili Zapada.

Borili smo se da obranimo i oslobodimo Hrvatsku. Činili smo tu u Vukovaru, Gospiću, Škabrnji, Dubrovniku i drugim ratištima.

I tijekom premještanja spomen ploče poginulim pripadnicima HOS-a, koja je bila postavljena u Jasenovcu, bili smo spremni pomoći Domovini. U dijelu javnosti prikazani smo kao opterećenje Hrvatskoj, a to ne želimo biti. Iako se ne slažemo s tim stavovima, opet smo, kao i 1991. godine bili spremni na žrtvu i spomen ploča poginulim HOS-ovcima izmještena je na drugu lokaciju.

Za Puhovskog, i dio medija i političara, sporan je spomenik HOS i njegov ratni znak, a u Hrvatskoj postoji 30-ak spomenika vođama četničke pobune u Hrvatskoj.

Možda mu spomenici četnicima ne smetaju, nismo ga čuli da ih je ikad spomenuo. A trebao je, jer ti spomenici vrijeđaju većinu ljudi u Hrvatskoj.

Puhovskog ćemo podsjetiti na priču koju je u ulozi HOS-a u Domovinskom ratu nedavno ispričao šibenski HOS-ovac Tomislav Bašić.

Imao je 18 godina kad se priključio HOS-u. Nije razmišljao ni o ustašama ni NDH. Na rukavu je nosio ZDS, ali u realnom životu nisi ono čime se kitiš, nego ono što radiš.

A postrojbe HOS-a časno su branile zemlju i nisu činile zločine. Ni jedna pripadnik HOS-a nije osuđen za ratni zločin ili nepoštivanje ratnog prava. Priznao je to čak i Puhovski.

HOS je 1991. godine branio Srđ i kada je završio najgori neprijateljski napad, zapovjednik obrane tražio je da mu pošalju još HOS-ovaca. Rekli su mu da raspoloživih snaga, a on mi je odgovorio – ako mi ne možete poslati HOS-ovce, pošaljite mi barem uniforme s oznakama HOS-a.

Puhovski u klevetama HOS spominje Zemun iz njemu samo znanih razloga. Ni jedan pripadnik HOS-a nije bio na teritoriju tadašnje SFRJ, nije ratovao izvan granica Hrvatske.

Nije nas Zagreb ispratio cvijećem niti smo kretali prema bilo kojem gradu u Srbiji, kao što je Beograd cvijećem ispratio tenkove JNA kad su krenuli na Vukovar i druge hrvatske gradove.

Izjavu Puhovskog da smo bili agresoru i na vlastitu zemlju sam po sebi *Contradictio in adjecto*, protutriječna je sama sebi da ne zaslužuje nikakav komentar.

I za kraj poruka Puhovskom.

Ako su HOS-ovci bili agresori jesu li četnici i JNA osloboditelji. Je li prof Puhovski sanjao ulazak "osloboditelja" u Zagreb, kao i 1945. godine, kad je Zagreb, kako bi rekao Tomislav Ladan "pao pod oslobođenje".

Puhovskom je očito žao što nije dočekao "oslobođenje", a nije ga dočekao zahvaljujući Hrvatskoj vojsci čiji je dio bio i HOS.

Predsjednik SUDHOS-a

Borislav Barišić